

Sense Caixes tots hi perdem!

Dm, 25/01/2011 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Per aquells que vivim d'un sou i ens passem anys i anys pagant una hipoteca la relació amb les entitats bancàries, sigui quina sigui la seva naturalesa, no acostuma a ser idíl·lica. Des del punt de vista comercial o de l'activitat pròpiament bancària es possible que no notem cap diferència entre un Banc i una Caixa d'Estalvis.

Però **Bancs i Caixes són entitats diferents i les diferències que presenten són molt importants**. Tot rau de la seva diferent naturalesa jurídica. Els Bancs són societats privades i lucratives i **les Caixes són entitats sense afany de lucre**. Al poc iniciat el pot sobtar llegir això de que les Caixes no tenen finalitat de lucre, quan estem acostumats a sentir els milions de beneficis obtinguts per aquestes entitats –sobretot fa uns anys, en els que les coses el anaven molt i molt bé-. Efectivament les Caixes tenen una activitat econòmica que, si està ben gestionada, els produeix uns beneficis, però, com a entitat no lucrativa que són, aquest benefici no se'l reparteixen uns socis o propietaris sinó que es destina a les reserves per a la pròpia activitat bancària i a **l'obra social i cultural**. Les regulacions de les Caixes estableixen percentatges d'aquests beneficis que com a mínim cal dedicar a obra social.

Tot plegat no treu que també entorn de les Caixes apareguin escàndols o retribucions de directius poc comprensibles, que la seva gestió pugui ser ineficient o que cometin errors importants. Aquests dies, amb el debat obert sobre el seu futur, han sortit comentaris prou qualificats sobre aquestes qüestions, de persones amb prou coneixement de causa com, entre altres, [el del professor i antic president de Caixa Catalunya Serra Ramoneda](#) o el de [Jaume Terribes, ara Conseller per Càritas de Unnim](#).

Els problemes i deficiències en el seu funcionament, no ens ha de fer perdre de vista l'essencial. **Les Caixes són patrimoni col·lectiu i cal inscriure-les en el marc del tercer sector. Per tant si perdem les Caixes tots i perdem i força**. Per comprovar-ho no cal remuntar-se a realitzacions històriques de les Caixes. Amb exemples ben propers en tenim prou. En aquests moments, per exemple, sense el Programa Caixa Proinfància, contra la pobresa infantil, molta gent ho estaria passant molt pitjor.

Davant del plans del govern espanyol que aprofitant la crisi vol fer desaparèixer les Caixes, o desnaturalitzar-les del tot, **cal defensar-les arreu des de la sensibilitat social i, a Catalunya, encara tenim una raó de pes tant o més determinant. Les Caixes són la columna vertebral del sistema financer català i amb els plans del govern aquesta columna es trenca** i els centres de decisió econòmic es centralitzarien del tot entorn de la gran banca amb seu madrilenya i anima centralista. En aquest procés hi podem perdre molt com a país.